GENEL-İŞ
SAYI: 309
1 MART 1978

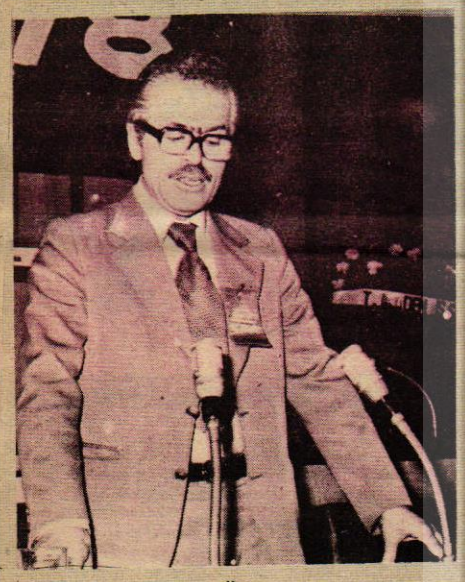
EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

YÜCEL YAMAN
KÜTÜPHANESİ

BAŞTÜRK: "İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ, SINIF MÜCADELESİ ETRAFINDA KURULACAKTIR„

DİSK'e bağlı Basın-İş Sendikası'nın 25 şubat günü İstanbul Belediye Meclisi salonunda yapılan 61. Genel Kurulu'nda konuşan DİSK ve Genel-İş



Genel Başkan BAŞTÜRK
Basın-İş Genel Kurulu'nda konuşurken

Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK "Siyasal iktidar, düşünce özgürlüğünü savunmuş, 141-142 maddelerini kaldıracağını söylemiş emekçilerin yaşam koşullarını iyileştireceğini açıklamıştır. Ama MC'nin düşmesine rağmen faşizm, tehlikesi varlığını sürdürmektedir. Bu kapitalist emperyalistler açısından bir varoluş zorunluluğudur" demiştir.

Genel Başkanımız konuşmasını şöyle sürdürmüştür.

DOSTLAR;

"Dünya, önemli değişmeleri hızla soluksuz koşar adım yaşıyor. Kapitalizmden sosyalizme dönüşe tanık oluyor. Dünya kapitalist-emperyalist sistemi bir tarafta dünya sosyalist sistemince bir tarafta da az gelişmiş dünya halklarınca çembere alınıyor. Bunlara ek olarak emperyalist devletler var olan talanı bölüşmek için birbirinin boğazına sarılıyor. AET-Japonya-ABD arasında bu kavgayı günü birlik izliyoruz.

Kapitalist-emperyalist sistem, kendini çevreleyen dünya işçi sınıfına ve sömürge halklarına karşı yenildikçe hırçınlaşıyor. Bu hırçınlık, kendi içindeki toplumsal çöküşle daha da çılgınlaşıyor. Bu hırçınlık, kendi içindeki toplumsal çöküşle daha da çılgınlaşıyor.

Bu kaçınılmaz yazgı, kapitalist sistemin içindeki çelişkileri de zorluyor ve dünya kapitalist sistemi, kendisi silahlanırken güdümündeki az gelişmiş ülkeleri de silahlandırıyor. "Barış ve "İnsan hakları" savunucusu gözükürken, kendi aralarında "Savaş" tan söz edebiliyorlar.

Kapitalist-emperyalist sistemin kendi içindeki bu açmaz, onlarla siyasal-ekonomik bağlantılarını kurmuş, onların güdümüne girmiş az gelişmiş ülkeleri de etkiliyor.

TÜRKİYE SÖMÜRÜLMEYE DEVAM EDİLMEYE ZORLANMAKTADIR

Etkilenen ülkeler içinde ne yazık ki, Türkiye'de bulunmaktadır. Türkiye ekonomisi en yetkililerin ağzından da belirtildiği gibi "Bir enkaz" ya da "Bir metelik dövize muhtaç" hale düşürülmüştür.

Türkiye bu bağlantılara yeni bir anlamda sömürülmeye devam edilmeye zorlanmaktadır. Silah ambargosu, Kıbrıs, Ege IMF'nin önerileri gibi yatırımlarla bağlantının devamı istenilmektedir. Türkiye'nin yapacağı seçimin bütün bu etkiler altında oluşması istenilmektedir. Bir günde 10 dış heyetin geldiği bir ülke olarak, gelecek günler büyük bir önem taşımaktadır. Türkiye işçi sınıfı bütün bu olanları, olayların içinde dikkatle izlemektedir. Çünkü, Türkiye işçi sınıfı olaylarda birtaraf, tam hedeftir.

Dünya günümüzde bütün fiziki büyüklüğüne karşın küçülmüştür. Dünyanın her bir tarafında ortaya çıkan bir gelişim, Türkiye işçi sınıfının mücadelesini yakından etkiler. Türkiye işçi sınıfı bu olaylardan ders çıkarır.

Bu, Ortadoğu'nun kilit merkezinde bulunan Türkiye açısından ayrıca bir önem taşımaktadır. Son yıllar çevremizde onlarca defa yeni dengelerin kurulmasına, eskilerin yıkılmasına bizi tanık etmiştir. Dünyanın enerji ve silah deposu Ortadoğudaki gelişimleri, Türkiye işçi sınıfı da çok yakından izlemek zorundadır.

İşte bu genel koşullar altında Türkiye'nin gelecek beş yıllık ekonomik kalkınma stratejisini oluşturacağı, yıllık bütçesini çıkaracağı bir dönemde Genel Kurulunuzu topluyorsunuz. Türkiye'de çoğulcu demokratik düzeni kuracağını açıklayan bildirgesinde bunu amaç edinmiş bir partinin yönetiminde bu dönem geçirilmektedir.

Siyasal iktidarın, gelecek sosyal ve ekonomik ilişkilerini belirlemesinde etkili olmak isteyenler, iki ana kesimde toplanabilir: Bir tarafta kapitalistler vardır, bir tarafta başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçiler.

Siyasal iktidar bu iki etkinin altında karar almaya zorlanmaktadır. Ancak, Türkiye işçi sınıfı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini kendi dünya görüşünün bağımsızlığı içinde sürdürmeye kararlıdır. İşçi sınıfının özlemlerine karşılık, kapitalistlerin düşlerinde yaşattıkları Türkiye'de, sömürünün katmerleşmesi dünya kapitalist sistemi ile olan ilişkilerin pekiştirilmesi yatmaktadır. Kısacası özel mahkemeleri, baskı ve zulme dayalı sarı sendikaları, kiralık katilleri, işkenceleri, yani faşizmi önermeleri sürekli gündemdedir.

Bütün bu olgular ışığında sizlere ve tüm işçilere düşen görev çok açıktır. Türkiye işçi sınıfının sendikal ve siyasal mücadelesinin bütünlüğünü sağlamak ve Türkiye işçi sınıfını kapitalist sistemin somut bir alternatifi haline dönüştürmektir. Bu konuda bütün sosyalist kümelenmeler de görevlidir. Çünkü dağınıklık, kendi içinde demokrat olmayan bir yapı hiç bir zaman sömürücü düzenin alternatifi olma niteliği taşıyamaz. DİSK Türkiye işçi sınıfının gözbebeği gibi korumak zorunda olduğu bir mücadelesinin aracıdır.

Ekonomik mücadelenin biçimsel olarak güçlü gittiği örgütlerinden Türk-İş "sınıf uzlaşmacılığı" nın batağında bocalamaktadır. "Daha hızlı bir kalkınma" uğruna Türkiye işçi sınıfının kapitalistlere ve her zaman yaptığı gibi, siyasal iktidarlara peşkeş çekmiştir. Bu Türk-İş'in varoluş nedenidir. Bu niteliği Türk-İş'i kendi tabanına karşı da demokrasi dışı davranmaya itmekte ve referandum gibi soylu bir amaca karşı çıkartmaktadır.

Sosyalistler arası ilişkiler, büyük sorunlar taşımaktadır. Sosyalistlerin görevi sınıf mücadelesidir. Gündemin birinci maddesini sürekli olarak sınıf mücadelesinin alması gereklidir. Bu iki yönlü bir olgu niteliği taşımaktadır: Birinci yönü ekonomik, ikinci yönü siyasal mücadeledir.

DİSK Genel Kurulu "tasfiyeciliği" mahkûm eden, dışlayan bir kararla bitmiştir. Sendikal mücadeleye demokratik boyutlar getirmiş, çözümü olanaksız görülen sorunları sendikal gündemden uzaklaştırmıştır. DİSK'in Türkiye sosyalist hareketi içinde bütün sosyalistlere demokratça davranmasını sınıf ve kitle sendikacılığı doğrultusundan ödünsüz kavga vermesini DİSK'in herhangi bir siyasal gruba ve iktidara peşkeş çekilmesini önlemiştir. DİSK'in gelişen Türkiye sosyalist hareketine kaynaklık eden bir işlev görmesini karar altına almıştır.

Son Genel Kurul, birbirinden farklı şeyler düşünenlerin biri birleriyle sınıf mücadelesi gündeminde birleşmeleri, sorunları aralarında demokratça tartışmalarını istemiştir. Bu örgütsel bütünlüğün korunması Türkiye işçi sınıfının birliği, Türkiye sosyalist hareketinin kendi sorunlarına üretici bir bakış açısı kazanması için zorunluktur. Gelecekte serpilip büyüyecek sosyalist siyasal hareketin önemli ve gerekli koşulu böyle oluşur.

Mücadele Arkadaşlarım;

Bu noktada kazanmak zorunda olduğumuz bir alışkanlık, bir özveri ortaya çıkmaktadır: ÖRGÜT DİSİPLİNİ üzerinde titizlikle durulması gereken bir olgudur bu. Örgüt disiplini, kendi kendimize karşı da demokrat olmayı gerektirmektedir. Örgütler bu yapı ve işlerlik içinde, bugünden yarına giderler ve kavgalarını kesintisizleştirirler. Yaşadığımız günlerde Türkiye sosyalist hareketinde gereksinme duyulan en büyük nitelik ve eksiklik de budur



BAŞTÜRK'ü dinleyen Basın-İş delegeleri

Konuşmanın son bölümünde, şunları tekrar etmek isterim ki, işçi sınıfının devrimci sendikal birliği ancak demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda sağlanır. Bu sınıf mücadelesini esas alan bir yaklaşımdır. Bunun dışındaki tüm birlik çağrıları söylenti olarak kalacaktır.

Altıncı Genel Kurul kararları ışığında, DİSK emperyalizme ve faşizme karşı somut bir mücadele dönemine girmiştir. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasal hakları mücadelenin gündeminde sürekli yer alacaktır.

Bu uğurda hepinizi mücadele birliği altına çağırıyorum.

BURDUR'DA GREV YAPTIK VE HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALDIK



Burdur'da 1 Şubat sabahı grev davulları çalıyordu...

İlk kez sendikamızca örgütlenen Burdur Belediyesinin 104 işçisi 28 gün süren grev sonucunda haklarını söke söke aldılar. 1 Şubat sabahı saat 04'de çalışmaya başlayan grev davulu şimdi işçi sınıfının başarısı için çalıyor. Burdur'da.

İşkolu sözleşmesine yanaşmayan işveren işçinin bütünlüğünü **bozamadı** Ve istemlerimizi kabul etmek zorunda kaldı. 28 Şubat günü yapılan anlaşma ile gazetemiz baskıya verilirken sözleşme törenle imzalanacaktır.

İşkolu düzeyinde iki yıl süreli olarak izalanan sözleşme 1.3.1978 den geçerli olacaktır. İlk kez yapılan sözleşme ile grevde geçen süreler zamlı olarak işverence ödenecektir. Alınan haklar şunlardır:

13.1978'den geçerli olarak **100** Tl. ücret zammı, Belediye gelirler yasası çıktığında 100 Tl. zamma ek olarak 40 Tl. daha eklenecek.

★ Çocuk Parası 50-100-500 Tl.
★ Risk zammı 15 Tl.
★ Yılda 1000 Tl. Sosal yardım.
★ Yemek parasına 15 Tl. net zam.
★ Kıdem tazminatı 45 gün
★ Kıdem zammı geçmiş her yıl için günde 100 Krş.
★ Ve benzeri birçok sosyal hak ve yardımlar da alınmıştır.

İZMİR ALTINDAĞ BELEDİYESİNDE SÖZLEŞME YAPILDI

Sendikamız yurt ölçüsünde sözleşme görüşmelerini **başarıyla** yürüterek üyelerimize üstün ekonomik ve sosyal haklar almaya devam etmektedir. Bunun en somut örneklerinden birisi de İZMİR ALTINDAĞ Belediyesi ile yapılan sözleşmedir. Bu sözleşmeyle bu işyerinde alınan haklar şunlardır:

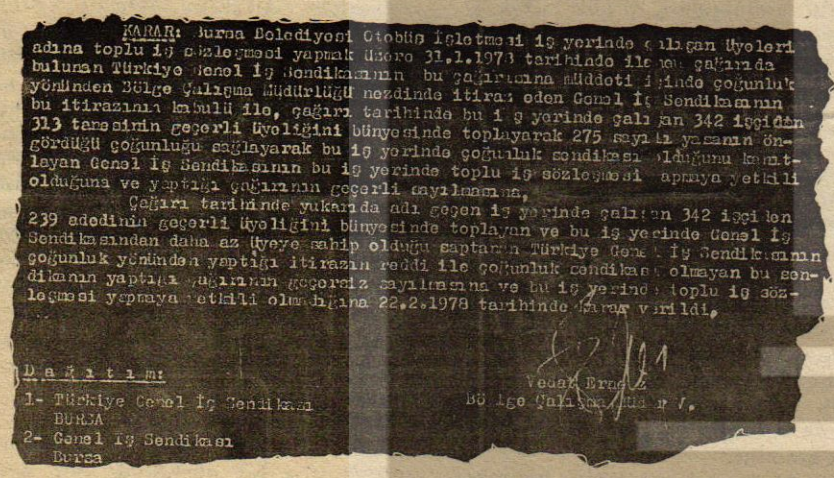
★ 190 Tl. ücret zammı
★ 40 Tl. yemek parası
★ 75-500 Tl. çocuk parası
★ Her yıl için 2,50 Tl kıdem zammı
★ Kıdem tazminatı 45 gün

VE DİĞER SÖZLEŞMELER

Sendikamız son 15 gün içinde şu toplu iş sözleşmelerini imzalamıştır:

B. ÇOBANLAR FATSA, KOZCAĞIZ IŞIKTEPE, KEBAN BOLVADİN, AMASYA DORUK...

YENİ BİR BAŞARIMIZ



KARAR: Bursa Belediyesi Otobüs İşletmesi iş yerinde çalışan üyeleri adına toplu iş sözleşmesi yapmak üzere 31.1.1978 tarihinde ilanen çağrıda bulunan Türkiye Genel İş Sendikasının bu çağrısına müddeti içinde çoğunluk yönünden Bölge Çalışma Müdürlüğü nezdinde itiraz eden Genel İş Sendikasının bu itirazının kabulü ile, çağrı tarihinde bu iş yerinde çalışan 342 işçiden 313 tanesinin geçerli üyeliğini bünyesinde toplayarak 275 sayılı yasanın öngördüğü çoğunluğu sağlayarak bu iş yerinde çoğunluk sendikası olduğunu kanıtlayan Genel İş Sendikasının bu iş yerinde toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili olduğuna ve yaptığı çağrının geçerli sayılmasına,

Çağrı tarihinde yukarıda adı geçen iş yerinde çalışan 342 işçiden 239 adedinin geçerli üyeliğini bünyesinde toplayan ve bu iş yerinde Genel İş Sendikasından daha az üyeye sahip olduğu saptanan Türkiye Genel İş Sendikasının çoğunluk yönünden yaptığı itirazın reddi ile çoğunluk sendikası olmayan bu sendikanın yaptığı çağrının geçersiz sayılmasına ve bu iş yerinde toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili olmadığına 22.2.1978 tarihinde karar verildi.

Vedat Erdoğ
Bölge Çalışma Müdürü V.

Dağıtım:
1- Türkiye Genel İş Sendikası BURSA
2- Genel İş Sendikası Bursa

BURSA OTOBÜSTE YETKİ GENEL-İŞ'İN

Bursa Belediyesi Otobüs İşletmesi'nde toplu sözleşme yapma yetkisini sendikamız kazanarak Türkiye Genel-İş Sendikası'nın bir kalesini daha düşürmüştür. Bir süredir devam eden yetki sorunu Bursa Bölge Çalışma Müdürlüğünün 22.2.1978 tarih ve 9 No'lu kararı ile çözümlendi.

Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün lehimize verdiği bu yetki'nin kararı şöyledir:

"-Bursa Belediyesi Otobüs İşletmesi iş yerinde çalışan üyeleri adına toplu iş sözleşmesi yapmak üzere 31.1.1978 tarihinde ilanen çağrıda bulunan Türkiye Genel-İş Sendikası'nın bu çağrısına müddeti içinde çoğunluk yönünden Bölge Çalışma Müdürlüğü nezdinde itiraz eden Genel-İş Sendikası'nın bu itirazının kabulü ile, çağrı tarihinde bu iş yerinde çalışan 342 işçiden 313 tanesinin geçerli üyeliğini bünyesinde toplayarak 275 sayılı yasanın öngördüğü çoğunluğu sağlayarak bu iş yerinde çoğunluk sendikası olduğunu kanıtlayan Genel-İş Sendikası'nın bu işyerinde toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili olduğuna ve yaptığı çağrının geçerli sayılmasına,

Çağrı tarihinde yukarıda adı geçen iş yerinde çalışan 342 işçiden 239 adedinin geçerli üyeliğini bünyesinde toplayan ve bu iş yerinde Genel-İş Sendikası'ndan daha az üyeye sahip olduğu saptanan Türkiye Genel-İş Sendikası'nın çoğunluk yönünden yaptığı itirazın reddi ile çoğunluk sendikası olmayan bu sendikanın yaptığı çağrının geçersiz sayılmasına ve bu iş yerinde toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili olmadığına 22.2.1978 tarihinde karar verildi."



Tümü sendikal bütünlüğün bilincine ermiş ve saflarına sıklaştırmış



Özgüneş'in Ankara'da yapılan cenaze töreninden bir görünüm.

"BEN TÜRK-İŞ'İN DEĞİL TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ TEMSİLCİSİYİM" DİYEN HASAN ÖZGÜNEŞ'İ KAYBETTİK

Türkiye işçi sınıfının yıllar öncesine dayanan mücadelesinde önderlik yapmış Adana ve yöresinde bulunan emekçileri sınıf kavgası bayrağı altında toplamış SSK Müdürler Kurulu Üyesi Hasan ÖZGÜNEŞ 21 Şubat günü tedavi edilmekte olduğu SSK İstanbul Beyoğlu Hastanesinde yaşama gözlerini kapamıştır.

Mücadele dolu yaşamında hiçbir zaman ödün vermeyen Hasan ÖZGÜNEŞ SSK Müdürler Kurulu üyeliğine seçildiği son seçim de "Ben Türk-İş'in değil Türkiye işçi sınıfının temsilcisiyim" diyerek Halil Tunç ve ortaklarına gerekli yanıtı vermişti.

23 Şubat günü İstanbul'da yapılan tören'e DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK Yürütme Kurulu üyeleri ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri katılmıştı.

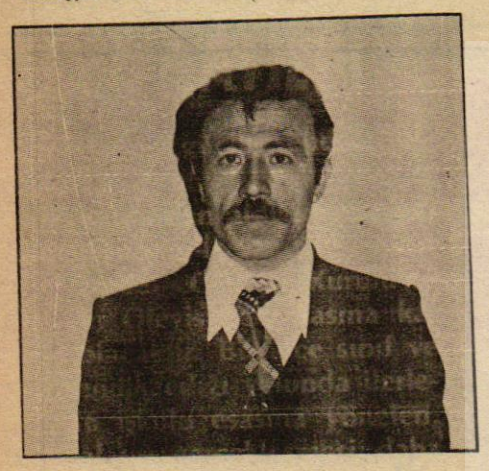
24 Şubat günü Ankara'da yapılan cenaze törenine sendikamızın yöneticileri ve işçiler katılmışlardır.

KIRIKKALE ŞUBE GENEL KURULU YAPILDI

K. PEHLİVANLI BAŞKAN SEÇİLDİ

Sendikamızın Kırıkkale Şubesinin Genel Kurulu 19 Şubat 1978 günü yapıldı. Kalabalık bir konuk kitlesinin katıldığı genel kurulda müteşebbis kurul başkanı Kemal Pehlivanlı şube başkanı olarak seçildi.

Genel Kurul Divan Başkanlığına Ankara EGO Elektrik Havagazı Şube başkanı Naci Başsorgun yardımcılarına ise Genel-İş Genel Merkez Koordinatörü Güven Çınar ve Genel Merkez Örgütlenme Uzmanı Cengiz Kandiyeli getirildiler.



Yeniden Şube Başkanı seçilen A. Kemal Pehlivanlı

Genel Kurulda konuk olarak bulunan Ankara Belediyesi Başkan Yardımcısı Ceyhan Mumcu, Genel-İş Merkez Yönetim Kurulu üyesi ve 4 nolu. Şube Başkanı Fikret Özcan, Cafer Şahin, Nebi Uras, Atilla Altıner, ve Hasan Altıntaş yaptıkları konuşmalarda günün ekonomik siyasal ve sendikal sorunlarına değinerek, Genel-İş'in işçi sınıfımızın devrimci mücadelede aldığı tavrı överek anlattılar.

Şube çalışmalarını içeren çalışma raporu ve diğer raporların eleştirisi yapıldıktan sonra şube yöneticileri aklanmıştır. Gündemin son bölümünde yapılan seçimlerde A. Kemal Pehlivanlı yeniden başkanlığa getirilmiştir.

Diğer organlar için yapılan seçimler de şu sonuçlar alınmıştır.

YÖNETİM KURULU ÜYELİKLERİ

Halil Çakar, Ahmet Uçarsu, Selim Akdemir, Kudret Saydam Süleyman Yakut, Kasım Olcay

ONUR KURULU:

Yılmaz İlhan, Bedirhan Yeşilyurt, Mehmet Esen,



Genel Kurulu izleyen delegeler

DENETİM KURULU

Halis Akçadağ, Hüseyin Eryılmaz, Ali Yıldırım.

GENEL MERKEZ GENEL KURULU:

Kemal Pehlivanlı, Mehmet Şerbetçioğlu,

Genel-İş Emek Kırıkkale Şube yönetimine seçilen arkadaşlarımızı kutlar işçi sınıfımızın devrimci savaşımında başarılar diler.



Genel Kurul Divanı

EĞİTİM ÇALIŞMALARIMIZ SÜRÜYOR



Gaziantep seminerine katılan üyelerimiz özenle öğretim üyelerini izliyor.

Sendikamızın yurt ölçüsünde sürdürdüğü eğitim çalışmalarına yenileri eklenmiştir. İşçi sınıfının siyasal mücadelesine yeni katkılar katmaktadır. Üyelerinin her türlü gelişimini düşünen sendikamızın geçen Şubat ayı ikinci yarısında Balıkesir Bölge seminerini yapmıştır.

16-17-18 Şubat tarihlerinde Ören'deki eğitim tesislerimizde Balıkesir, Çanakkale ve Bursa Şubelerimizden 40 arkadaşımız eğitim görmüştür. Ören Eğitim tesislerimizde yapılan bu seminerde SENDİKALAR ve SİYASET, GELİR DAĞILIMI, TOPLUM BİÇİMLERİNİN EVRİMİ ve SOSYAL SINIFLAR, İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLENMESİ, TOPRAK REFORMU, EĞİTİMİN GEREKLİLİĞİ ve ÖNEMİ konuları uzmanlarca anlatılmıştır.

Mart Ayı içerisinde sınıf ve kitle Sendikacılığı seminerleri sürecektir. Bu ay içerisinde Konya, Antalya, Kütahya, Afyon, Eskişehir, Isparta, Adana, Mersin Tarsus, Ceyhan, İskenderun, Malatya, Sivas, Niğde, Nevşehir, Kayseri, Trabzon, Ordu, Samsun, Çorum, Sinop, Erzurum, Tokat, Amasya, Kars, Ağrı Şubelerimizden arkadaşlarımız katılacaktır.

Mart ayı içerisinde yapılacak bu seminerlerin tarih ve yerleri şöyledir:

7-8-9 MART KONYA
14-15-16 MART KAYSERİ
21-22-23 MART ADANA
29-30-31 MART TRABZON



Gaziantep Seminerine katılan üyelerimiz

YUGOSLAVYA'DA ÖZYÖNETİM KONULU SEMİNER DÜZENLENDİ

Genel-İş Sendikası ile Yugoslavya Kamu Hizmetleri Sendikası Federal Komitesi'nin ortaklaşa düzenledikleri "ÖZYÖNETİM" ve "İŞÇİLERİN YÖNETİME KATILMASI" konulu seminer 2 Mart'ta başlıyor.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, sosyalist devrimi gerçekleştiren Yugoslavya, üretim araçlarını devletleştirmişti. Daha sonra, devlete ait fabrika, toprak ve her türlü işyerinde yönetimin orada çalışanlara devrini öngören yeni bir sistem uygulamaya başladı. Bu sistemin adı "ÖZYÖNETİM" idi. Ekonomik kuruluşların, planlanmasından üretim sahasına, pazarlamasından ihracat ve ithalatına kadar her türlü işlerin o işyerinde çalışanların seçtiği komitelerce yürütülen ve yeni uygulama 1974' de Anayasa'ya başlıca SEKTÖR olarak girmiştir.

Çalışanların ekonomik kuruluşlarla birlikte, kamu hizmetlerini içeren işkollarında da özyönetime kavuşturulmasıyla etkinlikleri artmış, tabanın karar ve uygulamaya katılması sağlanmıştır.

Genel-İş Sendikasının 45 şube yöneticisi bu sistemi incelemek ve bizzat uygulamada bulunarak, nasıl işlediğini görmek üzere, ortak seminere katılacaktır. Seminer 2-12 Mart 1978 tarihleri arasında Dubrovik yakınlarındaki Herceg-Novi şehrin de yürütülecektir.

Seminerde Türkve Yugoslav Uzmanlar dersler ve konferanslar verecek, tartışmaları yöneteceklerdir.

Genel-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Ertan Andaş'ın başkanlığındaki heyet, otobüsle Yugoslavya'ya hareket etmiştir.

Bu seminerin özelliği, ilk kez, belli bir konuda, iki dost ülke sendikalarının uygulamalı olarak ve ortak yönetimle düzenlenmiş olmasıdır.

BÜTÇE GÖRÜŞMELERİNDE ÇALIŞMA BAKANI: "SENDİKALARIN İŞÇİ HAKLARINI SAĞLAMAK AMACIYLA BİRLEŞMELERİ BİZİ MEMNUN EDER"

1978 Yılı bütçesi üzerindeki görüşmeler tamamlandı. Bütçe görüşmeleri sırasında yapılan konuşmalar görüşmeleri elektriklendirmiş oturumlara ara verilmek zorunluluğunda kalınmıştır. Bu arada AP'li Meclis Başkan Vekilinin tutumu yüzünden Kültür Bakanlığı Bütçesi reddedilmiş, daha sonra CHP'lilerin itirazı yerinde görülerek bu bakanlığın bütçesi üç gün sonra yeniden görüşülerek kabul edilmiştir.

MC döneminde yapılan 5 yıllık kalkınma planının reddedilmesi üzerine yeni plan hazırlıkları başlamıştır. 27 şubat günü yapılan görüşmelerde Meclis Hükümete 1 yıllık plân yapma yetkisi vermiştir.

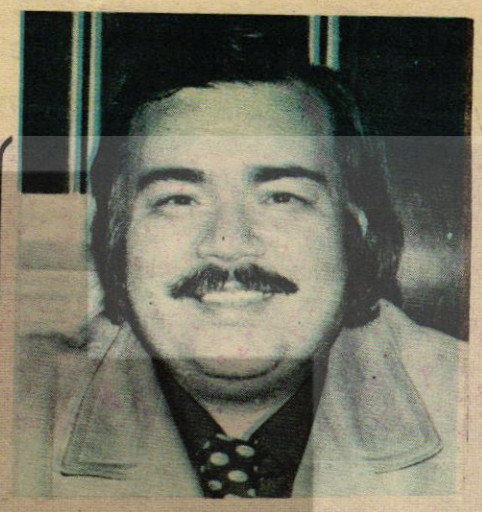
26 Şubat günü yapılan Çalışma Bakanlığı Bütçesi görüşmelerinde Türk-İş yönetim kurulu üyesi AP'li Etem **Ezgü**, Türk-İş'in uzlaşmacı bir örgüt olduğunu söyleyerek bizim söylediklerimizi itiraf etmiştir. Bay uzlaşmacı sendikacı DİSK'in savunduğu kitle ve sınıf sendikacılığını **saldırarak** patronlarının kendisine verdiği emri yerine getirmiştir. Tüm MC sözcüleri DİSK'ten korktuklarını söylediler.

Bütçe görüşmelerinde konuşan CHP sözcüsü "Kamu görevlilerinin tümünün sendika kurma hakkına sanip olmalarını" istemiş ve "İşçinin yönetime katılmasının artık şart" olduğunu söylemiştir.

Eleştirileri yanıtlayan Çalışma Bakanı Bahir ERSOY sendikaların siyasal iktidarları yönlendirme istemlerini haklı bulduğunu belirterek şunları söylemiştir.

"Sendikalarımızın siyasal iktidarları yönlendirme görevleri ve genel grev gibi istemleri işlevlerinin doğal gereğidir. Ne var ki, aynı kuruluşların toplu sözleşmelerle işçilerimizin refah düzeyini yaşama koşullarını düzeltecek sosyal haklarını düzeltecek sosyal haklarını kamulaştırmamız gerektiğinde dikkati çekmek istiyorum. 15 yıllık toplu sözleşme tecrübesinin sendikalarımızı bu noktaya bu aşamaya getirmiş olduğu inancındayım."

Ersoy daha sonra konuşmasında şu görüşlerini açıklamıştır: "Bakanlık olarak ilk ve ivedi işimiz Tarım İş Kanunu'nu mutlaka gerçekleştirmek olacaktır. Böylece yasal haklardan yoksun bulunan milyonlarca insanın kara yazgısına son verilecektir. Sendikaların bölünmesi toplu iş sözleşmelerinin sayısının artmasına neden olurken, işçiye sağlanan haklardan da belli bir standardın geliştirilmesini engellemektedir. İşçi haklarını sağlamak ve bütün işçilerin tek bir ses halinde haklı isteklerini duyurmak amacıyla bir çatı altında toplanmalarından hükümetimiz ancak memnunluk ve mutluluk duyar. Bu yoldaki çabalar bizden destek görür, yardım görür."



GENEL-İŞ SENDİKASI Genel Başkan Vekili Ertan Andaş, son günlerde Maliye Bakanı tarafından, Meclislerde yapılan açıklamalarla kamuoyuna yansıyan ekonomik önlemler üzerine bir açıklama yapmıştır. Ertan Andaş açıklamasında:

"Bu tedbirler, Uluslararası kapitalizmin ve onların Türkiye'deki uzantılarının şimdiye kadar ülkemizde uyguladıkları ekonomik politikanın iflasını önlemek için ortaya atılmaktadır. Halkımız ve ülkemiz, yıllardır içine itildiği savurgan ve kalkındırıcı değil, tüketiciliği teşvik eden politikalara kurban edilmiştir. Şimdi de bunun faturası emekçi halkımıza ve işçi sınıfına ödetilmek istenmektedir" demiş ve kapitalizmin, geri kalmış ülkelerdeki doğan bunalımların hep emekçilerin sırtına binilerek atlatıldığını, kendisine büyük umutlar bağladığımız Ecevit Hükümeti'nin de ayni oyuna getirilmek istendiğini açıklamıştır. Ertan Andaş konuyla ilgili açıklamasını şöyle sürdürmüştür:

"Uluslararası sermaye, kendi ortaklarını ferahlatmak, bataktan çıkarıp biraz olsun rahatlatmak için, Türkiye'ye istikrar tedbirleri önermektedir. Kemerleri biz emekçiler sıkacağız, biz temel ihtiyaç maddelerini alamaz duruma getirileceğiz ve tüketim talebi azaltılarak patronlarımız dövize ve krediye kavuşturulacak. Biz o kanıdayız ki, yapılması düşünülen devalüasyonlar, vergi oranlarının artırılması, gene işçi sınıfıyla, emekçi halkımızı ve dargelirli kamu görevlilerini takatsız hale getirecek, en zaruri ihtiyaçlarını satın alamaz durumlar yaratacaktır. Buna karşılık, sanayici, ticaret grupları ile mali sermaye, devlet kefaletiyle krediler alıp, ürettiklerini diledikleri fiatla piyasaya sürme olanağına kavuşacaklardır. Hemen şunu belirtelim ki, hiçbir hükümet, tek taraflı olarak, ücretleri dondurup, hayatı belli bir istikrara kavuşturmaya çalışamaz. Çünkü, maaş ve ücretlerdeki istikrar sağlama önerileri her türlü tüketim mallarının fiatlarını dondurma politikasıyla birlikte yapılırsa geçerlik kazanabilir."

Ertan ANDAŞ daha sonra, hükümetin alacağını söylediği ekonomik ve mali tedbirlerin kararlaştırılmasında, işçi sınıfı ve demokratik kitle örgütleriyle hiçbir diyaloğunun olmadığını, sadece, iş adamlarının görüşleriyle yetinildiğini, IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların tavsiyelerine kulak verildiğini söyliyerek bu tutumu kınadıklarını belirtmiştir. Ayrıca, Genel-İş Sendikası olarak Andaş, önerilerini şöyle sıralamıştır:

"1. Gelir Vergisi'nin en büyük yükü bizim sırtımızdadır. Oysa, serbest vergi mükelleflerinin 60 milyar liraya yakın vergi kaçırdıkları söylenmektedir. Bu kaçakların önlenmesi için radikal hiçbir tedbir alınmış değildir. Bu tedbirleri görmek istiyoruz.

2. Asgari geçim indiriminin asgari ücrete göre, seyyaliyete kavuşturulmasını ve otomatik biçimde, bu orandaki ücret gelirlerinin vergi dışı tutulmasını sağlıyacak yasaların çıkarılmasını istiyoruz.

3. Tarım kesiminden hiçbir vergi alınamamaktadır. Bu kesimden elde edilen gelirlerin dürüst ölçüler içinde vergilendirilmesini bekliyoruz.

4. Bankalar sistemi ile, devlet fonlarının, uluslararası sermayenin Türkiye'deki işbirlikçilerine yansıtılmasını önliyecek tedbirlerin alınmasını istiyoruz.

5. Sanayi kuruluşların, çok uluslu şirketler temsilcileri ve holdinglerin, bankalarla iştiraklar kurarak sınai ve mali tekelleşme oluşturmalarını engelleyici yasaların çıkarılmasını istiyoruz.

6. Kamu İktisadi kuruluşlarının ürettiği mal ve hizmetlerin devlet eliyle tüketici halkımıza ve işçilerimize ulaştırılması için yaygın biçimde örgütlenmiş satış yerleri açılmasını ve aracıların ortadan kaldırılmasını bekliyoruz. Bu yolla temel ihtiyaç maddelerinin fiatlarındaki spekülasyonların önlenebileceğine inanıyoruz.

7. Yeni zamlarla, işçilerin ve emekçi halkımızın geçim sıkıntısına düşürülmesinin önlenmesi için, temel ihtiyaç maddelerinin zam dışı bırakılmasını istiyoruz.

8. Devlet eliyle, devlet kaynaklarından sağlanan fonların kullanılarak toplu-konut yapılmasını istiyoruz. Arsa ve taşınmaz mallar üzerindeki oyunların sona erdirilmesi için, belediye sınırları içinde kalan tüm arsaların devlet tarafından kamulaştırılmasını ve ihtiyaç sahiplerine konut yapılmak üzere, devletçe kullanılmasını istiyoruz.

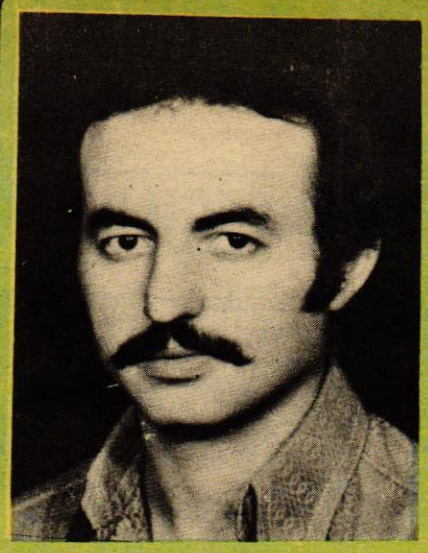
9. Toprak Reformu Yasası'nı bir an önce yeniden düzenliyerek çıkarılmasını ve topraksız köylülerimizin işsizlikten kurtarılması için bir üretim aracı olarak toprağın değerlendirilmesini istiyoruz.

10. Tüm emekçilerin ödedikleri primlerden oluşan sosyal güvenlik kuruluşlarının burjuvaziye peşkeş çekilmesini önliyecek tedbirlerin alınmasını, tahsil edilmemiş sigorta primlerini, ucuz-faizli kredi gibi kullanan iş adamlarının tasallutundan kurtarılmasını istiyoruz. Sosyal güvenlik fonları, İlaç Fabrikası, Konut yapımı gibi asıl amacına uygun yollarda kullanılmalıdır. Bu arada, bu kuruluşlardan SSK. ve Emekli Sandığı, Bağ-Kur gibi sosyal güvenlik kuruluşlarının tek bir çatı altında birleştirilerek yönetiminde emekçilerin ağırlık kazanmasını istiyoruz.

Kısaca özetlediğimiz bu tedbirleri almadan, tek taraflı yargılarla, zamlar yapmak, vergiler koymak, paranın değerini düşürmek ve tüketimi kısıtlayıcı önlemleri karaborsacılığın kaynağı haline getirmeye yol açan ve adına "Kemer Sıkma" denilen uygulamalara karşı çıkacağız.

Bu durumu kamu oyumuza ve hükümet yetkililerine duyurmakta yarar ummaktayız.

SİİRT ŞUBE BAŞKANIMIZ



Kaybettiğimiz Şube Başkanımız İsmet ÖGERTÜRK

Sendikamız yiğit bir yöneticisini daha yitirdi. Son bir yıl içerisinde yitirdiğimiz ikinci yöneticimiz Siirt Şube Başkanı İsmet ÖĞETÜRK'tür.

Bitlis'den Diyarbakır'a görevli olarak giden İsmet ÖĞETÜRK ve üyelerimizden Mustafa KURŞUN ve Mizbah ELVEREN GÖREVLERİNİ TAMAMLAYARAK Siirt'e dönerken Kozluk ilçesi yakınında yola park etmiş hiçbir önlem almamış olan bir tankerin altına girmişlerdir.

22 Şubat 1978 günü saat 19 sularında olan bu acı kazada üç arkadaşımızda hayata gözlerini kapamışlardır. Hiçbir müdahale yapılamadan aramızdan ayrılan gün Siirt toprağa

Bu müzce üz Genç ya Başkanın işçisi sın mına ina çı idi.

Tüm acı kaybı arkadaşla sağlığı di

Gene daşlarımı çalışma paylaşır b

"ÜLKEMİZİN SÜRÜ BUNALIM MC Nİ

BU BUNALIMI KİM YARATTI?

HERKESİN bildiği gibi bugün ülkemizin ve halkımızın sürüklendiği ekonomik bunalım MC Hükümetlerinin ürünüdür. Demirel ve ortakları iktidardan düşerek bu eserlerinin faturasını ödemişlerdir. Ancak bunalımın perde arkasındaki ve gerçek yaratıcıları MC iktidarlarının dayandığı ve bu hükümetleri uzun süre bütün imkanları ile desteklemiş olan Türkiye'nin egemen sınıfları, büyük burjuvazi, toprak ağaları, kapkaççı, vurguncu aracı ve tefeci sermaye gruplarıdır. Bu şahıslar, ülkenin tam bir çıkmaza sürüklendiğini gördükleri zaman Demirel ve ortaklarından desteklerini çeker görünmüşler ve Ecevit Hükümetinin kurulmasına güya yardımcı olmuşlardır. Bu manevra ile Türkiye'nin sürüklendiği siyasi ve ekonomik bunalımdaki sorumluluklarını unutturabileceklerini ve yeni hükümeti de kendilerine tutsak yapabileceklerini sanmışlardır. Dernekleri sahtedir. İşçi sınıfı Türkiye'nin sürüklendiği çıkmazda gerçek sorumluların egemen sınıflar olduğunu unutmayacak ve unutturmayacaktır.

BEYNELMİLEL SERMAYENİN VE EGEMEN SINIFLARIN BUNALIMDAN KURTULMA REÇETESİ :

TÜRKİYE gibi ekonomik bunalımlara sürüklenen Üçüncü Dünya Ülkeleri dış ödemelerde de büyük tıkanmalarla karşılaşınca dış yardıma ihtiyaç duyarlar ve böyle zamanlarda beynelmilel sermaye, Uluslararası Para Fonu gibi organlarını kullanarak bu ülkelerin iktisat politikalarını kendi çıkarları doğrultusunda düzenlemeye kalkışır. Yapılmak istenen şey, her ülkede ana çizgileriyle aynıdır. Aslında egemen sınıfların yarattığı bunalımın faturasını emekçi sınıflara ödetmek.. Bunun için **"İstikrar Önlemleri"** adı altında, ağır ve acı ilaçlardan oluşan bir reçete sunulur. Bu önlemlerin sonunda, pahalılık ve işsizlik artar: ücretler ve köylü gelirleri dondurulur. Ancak bundan sonra ülke ekonomisinin ihtiyaç duyduğu dış kredi muslukları açılır. Egemen sınıflar da yeni vurgunlara pervasızca girişirler.

BUGÜN Türkiye'de de yaptırılmak istenen budur. Yerli ve beynelmilel sermaye kendi programını istikrar politikası adı altında tezgâhlamaya çalışmaktadır. Ve bu manevraya halkımızın büyük umutlar bağladığı Ecevit Hükümeti alet edilmek istenmektedir. Bütün mazlum milletlere örnek olan bir ulusal kurtuluş savaşı sonunda emperyalizmi dize getirerek kurulan bu Cumhuriyetin çocukları olarak, işçiler, köylüler ve tüm emekçiler, ülkenin güç günlerinde ağır fedakarlıklara razı olabileceklerini defalarca ispat etmiştir. Ancak buna, beynelmilel ve

I YİTİRDİK

rkadaşlarımız ertesi
de yapılan bir törenle
rilmiştir.
cı haber tüm örgütü-
intüyle karşılanmıştır.
şta yitirdiğimiz Şube
ız İsmet ÖĞETÜRK
fının devrimci savaşı-
mış ve yiğit bir savaş-

Genel-İş örgütü bu
nızı paylaşmış ve yiğit
rımızın ailelerine baş
emiştir.
l-İş EMEK yiğit arka-
zın tüm ailesine ve
arkadaşlarının acısını
aş sağlığı diler.

1. MAYIS KUTLAMA ÇALIŞMALARI YOĞUNLAŞTI

Ulkemizde 3. kez kutlanacak olan 1 MAYIS için DİSK çalışmaları yoğunlaştırmıştır. Kutlama töreni için komiteler kurulmuş bu komiteler ilgili çalışmalarını yoğunlaştırmıştır.

Bu arada DİSK Genel Başkanlığı bir afiş yarışması düzenlenmiştir. Bu yarışmanın koşulları şöyledir:

★ Yarışmaya katılacak afişler 50X70 boyutlarında çalışılacaktır.

★ Afişler 5 Nisan 1978'e kadar DİSK Genel Merkezine ulaştırılacaktır.

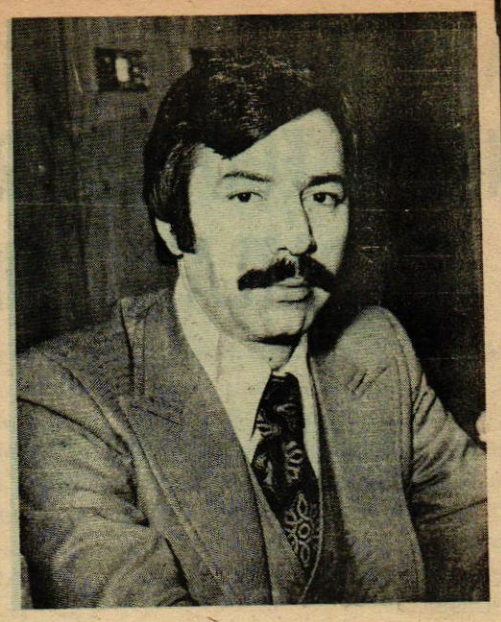
★ Afişlerde çalışma ve renklendirme konusunda bir kısıtlama yoktur.

Bu yarışmada Birinciye; 7.500 lira, ikinciye 5.000 lira, üçüncüye, 3.000 lira ödül verilecektir. Ayrıca yarışmaya katılan tüm yapıtlar ön eleme sonrasında DİSK Genel Başkanlığınca sergilenecektir.

Yarışmanın seçici kurul üyeleri ise şunlardır:

★ Bülent ERKMEN UESYO öğretim üyesi, Kemal NEBİOĞLU DİSK yürütme kurulu üyesi ve Genel Başkan Vekili, Mustafa Aslier DTGSYO Müdürü-Grafiker, Semih BALCIOĞLU Karikatürcüler Derneği ve TGS Başkanı, Tahsin SARAÇ yazar, Yaşal KEMAL Yazar, Yücel Yaman DİSK Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi Müdürü.

Bu yarışmaya ülkemizin tüm sanatçılar çağrılıdır.



DİSK Genel Sekreteri Fehmi IŞIKLAR

Fehmi Işıklar: "İŞÇİ SINIFININ KEMERİNDE SIKACAK DELİK KALMAMIŞTIR."

DİSK Genel Sekreteri Fehmi IŞIKLAR % 30 dolaylarında devalüasyon konusunda ekonomik fedekârlıklara başta DİSK olmak üzere bütün işçi sınıfımızın karşı çıkacağından kimsenin şüphesi olmamalıdır." demiştir.

Fehmi Işıklar görüşlerini şu şekilde açıklamıştır:

"İşçi sınıfı olarak yeni hükümettten her geçen gün biraz daha ağırlaşan geçim sıkıntımızı hafifletecek, çareler bulmasınıbeklerken devalüasyon kararı duymak üzerimizde soğuk duş tesiri yapmıştır. Bu devalüasyon hiç kuşkusuz fiyatlara yansıyacak ve geçim sıkıntımızı daha artıracaktır.

Buna karşılık Asgari Geçim indirimini Asgari ücret seviyesine alınan vaadi hala yerine getirilmemiş ne zaman ve ne ölçüde yerine getirileceği de belirsizdir. Kaldı ki, işçi ve diğer emekçilerin gelirlerine yapılmış olacak küçük zam, ilan edilmiş olan % 30'a varan devalüasyonla daha şimdiden geri alınmış bulunmaktadır.

Böylesi bir devalüasyonu ekonomik bakımdan gerekli de, görmüyoruz. Bu sayede de ihracat tüccarlarının kârları havadan % 30 oranında artmış olacaktır.

Yapılan devalüasyonu hükümetin kemer sıkma politikasının bir işareti olarak değerlendiriyoruz. Onun için hemen şunu belirtelim ki işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın kemerinde sıkılacak delik kalmamıştır. Başta DİSK olmak üzere bütün işçi sınıfımızın bu tür kısıtlayıcı önlemlere karşı çıkacağından kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Yeni hükümetin almış olduğu ekonomik önlemleri önceki hükümetlerin almış olduklarından hemen hemen hiç bir farkı olmaması bu kapitalist düzenin dayattığı bir zorunluluktur. Bu düzen sosyalizm yüzünde değiştirilmedikçe işçi sınıfımız ve diğer emekçi halkımız yararına hiçbir önlem getirilemeyeceğini ortaya koymaktadır."

ÜKLENDİĞİ EKONOMİK N ÜRÜNÜDÜR."

erli sermayenin politikalarını uygulamak in değil, ülke ekonomisini çöküntüden urtarmak ve böylece emperyalistlere ve üper güçlere karşı ekonomik ve siyasi ağımsızlığımızı kurabilmek ve koruyabilek için, ülke ekonomisini çöküntüden urtarmak ve böylece emperyalistlere ve üper güçlere karşı ekonomik ve siyasi bamsızlığımızı kurabilmek ve koruyabilmek in razı olacaklardır. Bir toplumun tarihinde aman zaman ancak bütün ulusun birlikte areket etmesi ile anlatılabilecek ağır bunamlar doğabilir. Şimdi de böyle bir dönemi aşıyoruz. İşte bu ağır şartlar altında, işçi ınıfı olarak bizlerden fedakarlık beklenecek, buna, ancak, bunalımın gerçek sorumlu olan egemen sınıflardan kendilerine lüşen faturayı ödemeleri istendikten sonra azı olabiliriz.

ÜZÜLEREK belirtelim ki, yeni hükümetin şu ana kadar açıkladığı ve basına ntikal eden önlemlerin önemli bir kısmı mekçi sınıf ve tabakalara yüklenen ve bu üzden büyük sermayenin desteklediği polikalardır. Biz, Ecevit Hükümetinin halka lönük önlemler getireceğine dair iyimserliğinizi korumak istiyoruz. Ancak, büyük sermayenin ve dış güçlerin kendi programlarını hükümete benimsetmek için çok yoğun bir aba içinde oldukları bu dönemde işçi sınının ve sendikaların da kendi önerilerini oluşturmalarının asli bir görev olduğuna nanıyoruz. Aşağıda ana çizgilerle ortaya koyduğumuz öneriler, emekçi sınıflardan fedakarlık bekleyen bir istikrar politikasının hükümetçe önerilebilmesi için, bu politikanın içinde yer alması veya ona paralel olarak, fakat eş-zamanlı olarak uygulanmaya konması gereken asgari önlemlerdir.

VERGİLER : Türkiye'de bugün hem dolaylı, hem dolaysız vergilerin en ağır yükü ücretli sınıfın üzerindedir. Bu nedenle, büyük boyutlu bir vergi reformuna girmeden önce, acilen ve derhal en az geçim indiriminin **sadece emek gelirlerinde** asgari ücretler düzeyine çıkarılması ve ileriki yıllarda asgari ücretlerdeki her artışın otomatik olarak en az geçim indirimine de yansımasını sağlayacak bir düzenlemenin yapılması gereklidir. Bu önlemler vergi gelirlerinde büyük düşmelere, bütçe açıklarının artmasına ve dolayısıyla enflasyonun hızlanmasına sebep olabilir. Bu durumda ekonomimizin fiilen vergilenmeyen tek kesimi olan **tarımın** etkili bir biçimde vergilenmesi zorunlu görülüyor. Tarımın, gelir vergisi bünyesinde etkili olarak vergilenemeyeceği anlaşılmaktadır. Tarım kesiminin milli gelirden aldığı pay oranında dolaysız vergilerden de pay almasını sağlayacak bir sistemin geliştirilmesi mümkündür.

Hükümetin bu yolda gecikmeden çalışmaya başlamasını bekliyoruz. Arsa spekülatörlerinin ve tekelci kuruluşların gayrimenkul ve menkul sermayelerin değer kazanması ve devri sonunda elde ettikleri olağanüstü kazançların da büyük ölçüde vergiden kaçtığı ve bu alanlarda büyük bir vergi potansiyeli olduğu herkesçe bilinmektedir. Önerilen vergi önlemleri içinde bu ve benzeri spekülatif alanlara el atılmadığı üzüntüyle gözlenmektedir. Bu boşluğun hızla doldurulmasını istiyoruz.

TEMEL İHTİYAÇ MALLARININ DAĞITIMI : Emekçi halkımızın zorunlu tüketim mallarında yokluğun, kuyruğun ve karaborsanın mutlak surette ortadan kaldırılması gerekir. Kamu kuruluşları, karaborsanın oluştuğu her malda dağıtıma ve gerekiyorsa üretime el koymaya hazır olmalıdırlar. Bu kış, linyit üretiminde ve kömür dağıtımında, özel sermaye ve aracıların halkın sağlığı ile nasıl oynadığı herkesin malumudur. Linyit işletmelerinin ve kömür dağıtımının kamulaştırılması gereği ortadadır. Ve bu uygulama tek tek bütün zorunlu tüketim malları için gerektiğinde izlenebilmelidir.

TOPRAK REFORMU VE KOOPERATİFLEŞME Toprak reformu arka plana atılmış görünmektedir. Topraksız ve yoksul köylüden yana yeni bir Toprak Reformu Yasası üzerinde hızla çalışılmaya başlanmalı, ancak bu arada şimdiki yasanın uygulanma alanı, bütün yetersizliklerine rağmen hızla genişletilmelidir.

SON yıllarda kamu kuruluşları ve kamu desteğindeki kooperatifler tarım ürünlerinde destek politikalarının alanını genişletmiştir. Destekleme politikalarına giren bütün ürünlerde, kamu kuruluşları ve kooperatifler alım ve pazarlamada tekel oluşturmalı; köylünün temel girdilerinin sağlanmasında ve kredilerde de kooperatiflerin rolü genişletilmeli; hatta giderek ilgili piyasalardan bütün aracı ve tefeci unsurları tasfiye etmeleri hedeflenmelidir.

MALİ SERMAYE VE TEKELLEŞMEYE KARŞI ÖNLEMLER: AP ve MC dönemlerinin iktisat politikaları sayesinde ülkemizde çok küçük bir azınlık tamamen kontrol dışı kalmış ve halkın sırtından olağanüstü kazançlar elde etmişlerdir. Devletçe üretilen veya fiyatı devletçe saptanan çeşitli mallarda, resmi fiyatın düşük tutulması hallerinde, bu malların sürümünü denetleyen aracı gruplar karaborsa oluşturarak tekelci kârlar elde etmektedir. Zorunlu tüketim malı olsun olmasın bu türden bütün malların dağıtımına kamu kuruluşlarının egemen olması; tekel kârlarına devletin, el koyması veya bunların ortadan kalkmasına yönelik politikalar izlemesi zorunludur. Bugün, kredilerden elde ettiği faizle mevduatı ödediği faiz arasında % 15 fark olan bankalar sistemi, enflasyon oranının % 30 -% 40'ı bulduğu bir dönemde nasıl oluyor da çökmeden ayakta durabilmektedir? Ortada, denetim dışı ve meşruluğu şüpheli bazı faaliyetlerin bulunduğu herhalde söylenebilir. Bankalarla, tekelci sermaye ve özellikle her türlü denetimden uzak bir biçimde büyümekte olan holdingler arasındaki iştirakler, büyük vurgunlara imkân sağlayacak biçimler almaktadır. Hızlı enflasyon dönemlerinde borçlanmanın sağladığı avantajlardan yararlanmak isteyen belli sermaye grupları, belli bankalarla ortaklığa girmekte, belli bir sınırı (%25) aşan sermaye iştirakleri halinde bankaların bu sermaye gruplarına sınırsız kredi açma imkanları doğmaktadır. Böylece bankaların, önemli ölçüde kamu fonları ile oluşan mali kaynakları belli sermaye gruplarına sınırsız olarak (ve gerçek anlamda eksi faiz hadleri ile) akıtılmakta; bu türden operasyonlardan sağlanan vurgunlar, sermaye grupları arasında paylaşılmaktadır.

Hükümetin bu türden denetimsiz tekelleşmeye ve holdingleşmeye bankalarla diğer sermaye grupları arasındaki karanlık işbirliklerine karşı etkili önlemler almasını; bankalar sisteminin bağımsızlığını sağlamasını; kredi kaynaklarının yoksul ve küçük çiftçiye ve üretken faaliyetlere, küçük ve orta sanayiye kaymasını gerçekleştirecek reformlara derhal başlamasını zorunlu görüyoruz.

SOSYAL GÜVENLİK ÖNLEMLERİ : Sosyal güvenliğin yaygınlaştırılması, mevcut hükümetin programında yeralan ve tümüyle benimsediğimiz bir amaçtır. Ancak, artık hatırlanması gerekir ki sosyal güvenlik bir bütündür ve emekçiden alınanı emekçiye dağıtmak sosyal güvenliğin gereklerinin yalnızca bir parçasını oluşturur.

SOSYAL güvenliğin gelirin yeniden dağıtılması amacına yönelik bir nitelik kazanması için, finansmanın devlet eliyle bir takım yüksek kazanç dilimlerinden sağlanması kaçınılmazdır ve çağdaş demokratik sosyal güvenlik anlayışının gereğidir.

BU nedenle, S.S.K.'nun ulusal ilaç sanayisine fiilen katılımda bulunması, konuta elverişli kent topraklarının kamulaştırılması, SSK. katkısıyla oluşturulacak konut yapımı faaliyetinin Devlet eliyle merkezi bir ünite aracılığıyla yürütülmesi gibi önlemler, bir yandan sosyal güvenlik politikasına bütünlük kazandıracağı, diğer yandan döviz kaybını ve gayri adil kazançları önleyeceği için bizden en büyük desteği görecektir. Öte yandan, bu tür önlemler emekçinin hayatını ucuzlatma yönündeki sonuçları dolayısıyla sendikalı işçi kitlesinin toplu pazarlık masasında gösterebileceği çok dar olan fedakarlık olanaklarının sınırları genişletebilecektir.

FAŞİSTLER ANKARA EGO ELEKTRİK HAVAGAZI ŞUBEMİZE 3. KEZ PATLAYICI MADDE ATTILAR

MC İktidarının düşmesinden sonra Faşist saldırganlar işçi sınıfına karşı saldırılarını yoğunlaştırmışlardır. İşçi sınıfından korkan sermaye ve eli kanlı faşist saldırganlar devrimci, yurtsever örgüt ve sendika binalarına patlayıcı madde atma eylemlerini sürdürmektedirler.

İşçi sınıfı düşmanları 18 Şubat gecesi saat 22 sularında patlayıcı madde atmışlardır. Büyük bir raslantı sonucunda yaralanan ve ölen kimse olmamıştır. Olaydan çok kısa bir süre önce toplanmış ve çalışmalar yapan yönetimi kurulu toplantılarını tamamlayarak şube binasından ayrılmışlardı.

Atılan patlayıcı madde sonrası şube binamızın camları ve çerçeveler kırılmış toplantı salonunda bulunan sandalye ve masalarda hasar görmüştür.

Bu çirkin saldırıyı kınayan Sendikamız Genel Başkan Vekili Ertan ANDAŞ **"Sendikamızın verdiği mücadele bu saldırılar karşısında zayıflamacak, güçlenecektir."** demiştir.

Andaş bu konuda şunları söylemiştir:

"Bu saldırılar işçi sınıfımızın ekonomik, demokratik ve siyasal savaşımını en yoğun biçimde veren sendikamızın bu savaşımını zayıflatmayacak güçlendirecektir.

Sermaye ve onun kanlı maşası Faşist saldırganların saldırıları yoğunlaştıkça işçi sınıfımızın safları daha da sıklaşmaktadır.

Son iktidar değişikliğinden sonra bazı desteklerini yitiren faşist güçler, işçi sınıfının mücadelesini başka alanlara çekmek istiyorlarsa da bunda yanılıyorlardır. Bizim mücadelemiz işçi sınıfımızın çıkarları doğrultusunda demokratik ölçüler içerisinde olacaktır.

İşçi sınıfımızın ve onun bir parçası olan yiğit EGO işçilerine yapılan bu saldırı, verdiğimiz sınıf savaşımımızın daha kararlılık ve bilinç içinde sürmesini sağlayacaktır.

Sermaye ve onun yandaşlarının kanlı saldırısı işçi sınıfımızın granit gibi sert bütünlüğü karşısında ezilip yok olacak ve başarı bizim olacaktır."

TURİZM-İŞ OLEYİS'E KATILDI

DİSK Genel Başkan Vekili ve Birleştirme Komisyonu Başkanı Kemal NEBİOĞLU, "Oleyis Sendikasıyla Turizm-İş Sendikasının birleşmesi ile otel lokanta ve eğlence işyerleri işkolunda işkolu yetkisine sahip güçlü bir sendikanın oluştuğunu" açıklamıştır.

Kemal NEBİOĞLU şöyle demiştir: "DİSK her işkolunda güçlü bir sendikanın var olması için yaptığı çabalardan birini daha gerçekleştirmiştir. Böylece otel, lokanta ve eğlence işyerleri işkolunda en güçlü sendika olmuştur.

Komisyonun aldığı karar gereğince Turizm-İş Sendikası Mart ayı içinde Genel Kurulu'nu yaparak, Oleyis Sendikasına katılmış olacaktır. Böylece sınıf ve kitle sendikacılığı yolunda ilerleyen, 16 işkolu esasına yönelen, sendikaların gerçekleşmesi daha da kolaylaşaçaktır. Bu, işçi sınıfının birliği yolunda yapılan ekonomik, sosyal politik ve ideolojik çalışmaları daha da işler hale getirmiş olacaktır."

DİSK mücadelenin, Türkiye içinde verileceğine inanır.

DİSK Genel Yönetim Kurulu, DİSK'in XI. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle gönderilen mesajlarla ilgili bir açıklama yapmıştır. Yapılan açıklamada işçilerden, sendikalardan, partilerden, derneklerden demokratik kitle ve meslek örgütlerinden, parlamenterlerden, bakanlardan gönderilen mesaj ve kutlama yazılarında belirtilen iyi dileklere ve samimi duygulara içtenlikle teşekkür ederiz denilerek bir günlük **gazetede** yayınlanan ve Osmanbey postahanesinden postalanan TKP'nin kutlamasının reddedildiği belirtilmiştir.

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun konuyla ilgili açıklaması şöyledir:

"15 Şubat günlü bir gazetede, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri olduğu yazılan İ.Bilen'in Genel Başkanlığa bir mesaj gönderdiği bildirilmiş, mesaj özeti ve devamı yayınlanmıştır. Bu mesaj 15 Şubat 1978 günü saat 11.00'de DİSK'e posta ile ulaştırılmıştır. Posta damgasından Osmanbey'den atıldığı anlaşılan ve DİSK Yönetim Kuruluna hitab eden mesaj, toplantı halinde bulunan Genel Yönetim Kurulumuzun bilgisine sunulmuştur. Genel Yönetim Kurulumuz böyle bir mesajın muhatabı olmadığını, içeriği ile birlikte bütününün reddedilmesini oy birliği ile kararlaştırmıştır.

DİSK, yasal bir örgüt olarak çalışmalarını sürdürmekte ve aynı yasallık içinde sürdürmeye kararlı bulunmaktadır. Bu nedenle DİSK'in on bir yıllık mücadelesi hep kendi ilkeleri doğrultusunda olmuş ve yasal sınırlar içinde kalmaya özen göstermiştir. Ancak, bazı yasaların anti-demokratik olduğu, faşizan nitelik taşıdığı kanısıyla bunların değiştirilmesine önem veren DİSK, işçi sınıfı bilinciyle bu yolda çalışmalar yapmaya devam edecektir. Demokratik haklar ve özgürlükler için yapılacak mücadele, daha ileri boyutlara ulaştırılacaktır.

DİSK, Türkiye içinde ekonomik, politik, ideolojik mücadele veren yasal bütün örgütlerin çalışmalarını, girişimlerini izler ve gerekirse bunlar hakkında kararlara varır. DİSK, devrimci mücadelenin, işçi sınıfımızın öz gücü ile Türkiye içinde verileceğine inanır. Bu nedenle, bugüne kadar gerici iktidarların baskısına, tertiplerine karşı tüm üyeleri ile birlikte aktif mücadele vermiş ve önemli başarılar elde etmiştir.

DİSK, örgütler, partiler, hükümetler karşısında bağımsızlığını titizlikle korur, sosyalist olmanın bilinciyle kendi organlarının kararlarıyla iş yapar, Anatüzük ve Genel Kurul kararları doğrultusunda yoluna, mücadelesine devam eder. DİSK, işçi sınıfımızın ve müttefiklerinin yasal yoldan iktidara doğru başarılı bir çalışma sürdürmesi gereğine inanarak, hareket eder. Bu çalışmayı ve mücadeleyi sürdüren DİSK, bugüne kadar hiç bir legal ve illegal partinin kuyruğuna takılmadığı gibi, bundan böyle de takılmayacaktır. Bağımsızlığını titizlikle koruyan DİSK, bundan sonra da bağımsızlığını işçi sınıfının bilimine uygun olarak koruyacaktır.

Bu gerçeğin bilen ve bilmeyenler tarafından iyi anlaşılması, değerlendirilmesi gerekir. Herkesin ve her örgütün bu gerçeklere saygılı olması, sosyalist düşüncenin temel öğelerine bağlı olanla için koşuldur."

DİSK: "KAPICILARLA KONUT SAHİPLERİ ARASINDA TEK BİR TİP SÖZLEŞME İMZALANMALIDIR."

DİSK Genel Başkan Vekili ve toplu sözleşme dairesi başkanı Rıza Güven yaptığı yazılı açıklamada apartman sakinleri ile kapıcılar arasındaki anlaşmazlıklara çözüm bulunması için, kapıcılarla apartman sahipleri arasında tek tip bir sözleşmenin imzalanmasını istemiştir.

Güven asgari ücretin 3 bin 300 liraya çıkarılmasının apartman sahiplerini insanlık dışı ve geleneklere aykırı bir davranışa ittiğini de belirterek:

"Türkiye işçi sınıfının kapıcı kardeşlerinin mücadelesin de yanlarında yer almaya kararlı olduğunu bildirirken şu istemleri kamu oyuna açıklıyoruz:

★ Apartman sahipleri ile kapıcılar arasında tek tip sözleşme yapılması yasal zorunluluk durumuna getirmelidir.

★ Bu sözleşmeden doğacak uyuşmazlıkların sözleşme doğrultusunda çözümlenmesi için bir yönetmelik çıkarılmalıdır." demiştir.

UZAK DEĞİLDİR

Cefakar halkımın güleceği gün
Üzülme kardeşim uzak değildir
Emeğin hakkını alacağın gün
Üzülme kardeşim uzak değildir.

Yetişir yıllardır verilen emek,
Sen çalış o yesin söyle ne demek,
Eğer zalimlerin hakkıysa ölmek
Üzülme kardeşim uzak değildir.

Bu düzen çarkını böyle kimkurdu
Hakkını soranın başını vurdu,
Pek yakındır kovman yamyamı kurdu
Üzülme kardeşim uzak değildir.

Gülmeyi unuttuköylü Mehmedim
Ekmeği zor tuttu işçi Recebim
Dünyaya başkası için gelmedin
Üzülme kardeşim uzak değildir.

Birkaç göbeklinin elinde kader
Kutsal alınteri oluyor keder
Köleliği Reddet, sen iste yeter
üzülme kardeşim uzak değildir

Acı bir anıdır kalacak bize
Devrimci Atatürk ne dedi size
O mağrur köpekler gelecek dize
üzülme kardeşim uzak değildir.

ALİ BAŞDEMİR
EGO 1. Bölge
1585 Yaka No'lu Şoför.



İETT Harita Müdürlüğü'nde yapılan delege seçimleri.

İETT'DE ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI BAŞARIYLA SÜRÜYOR

İETT'de bir süredir süren örgütlenme çalışmalarımız amacına ulaşmaktadır. Sarı sendikanın baskı ve sömürüsü tüm ülkede olduğu gibi İETT'de egemenliğini yitirmiş, emekçiler kendilerinin tek sınıf ve kitle örgütü olan GENEL-İŞ çatısı altında bütünleşmektedirler.

Son gelişmelerle ilgili olarak gazetemize bir açıklama yapan İETT Şube Başkanı Fikret BULUT şunları söylemiştir: "İETT Genel Müdürlüğüne bağlı tüm işyerlerinde çalışanlardan bazı engellemeler nedeniyle bugüne değin üye olmayanlar her gün sarı sendikadan istifa ederek şubemize üye olmaktadırlar.

Sarı Sendikadan, istifa etmelerine karşın üyelerimizden aidat kestirmek için Saffet GÜRTAV yönetiminin kalıntılarını kullanmaktadırlar.

Ancak, İETT'deki tarafsız yönetim bunlara göz yummamaktadır.

1978 yılı sarı sendikanın İETT'den kovulma yılı olacak ve sarı sendikalar geçmişin çöp sepetine atılacaklardır.

Son olarak Troleybüs Kuvvet Merkezinde çalışanlarda sarı sendikadan istifa ederek, Harita Müdürlüğündeki emekçi arkadaşlarımız gibi çoğunluk olarak GENEL-İŞ'de bütünleşmişlerdir."

Fikret Bulut Şube Genel Kurulu çalışmalarının sürdüğünü belirterek bu konuda şunları söylemiştir: "Şube Genel Kurul delege seçimleri İETT işyerlerinde tamamlanarak genel kurulu oluşturacak delegeler Tüzük ve Yönetmelikler doğrultusunda seçilmişlerdir..."

GENÇLERİMİZ

Gençlerimiz, gençlerimiz,
Yürekli gençlerimiz,
Erkek-Kız elele verdiniz
Faşizme geçit vermediniz...

Faşizm kasırgasında
Korktu büyükleriniz, siz korkmadınız...
Küçüldü büyükleriniz, siz küçülmediniz...
Büyüdünüz, büyüdünüz, büyüdünüz...
Faşizmin üstüne üstüne yürüdünüz..

Gençlerimiz,
Faşizme karşı destanlaşan kavga verdiniz

Açık alnınızdan, İnançlı göğsünüzden
Kurşun yediniz
Öldünüz, öldünüz, öldünüz..
Bitmediniz, tükenmediniz.
Bire bin verdiniz...

Siz,
Bizim her şeyimizsiniz,
Yurdumun, halkımın bekçilerisiniz...
Faşizme karşı döğüşenlerimsiniz...

Gençlerimiz,
Korkusu büyük gençlerimiz,
Coşkusu büyük gençlerimiz,
Kalanlarınız, geleceğimiz,
Ölenlerinizle yüreklerimizde
Yer ettiniz...

Siz,

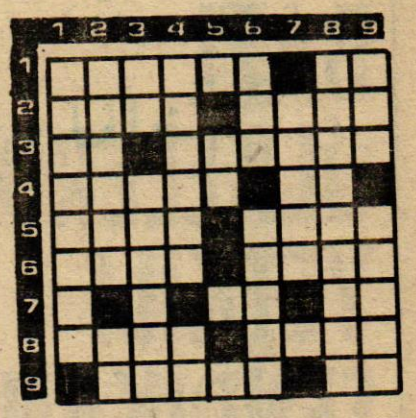
Gençlerimiz,

Bizimsiniz...

Kalanlarınızla, ölenlerinizle,
Geleceğimizsiniz, her şeyimizsiniz...

Hayri BALTA

BULMACA



SOLDAN SAĞA

1, Gemiye çarptığı zaman patlayarak onu batıran veya yaralayan büyük bomba-Dumanın yaladığı yerde bıraktığı kara leke.
2-Tersi güzel kokulu anlamında bir söz (eski dilde)-Boş arazi, alan.
3-Tersi Türk parası birimlerinden biri-Başka bir taşıt tarafından çekilen motörsüz araç.
4-Fasulya salatası-Tersi iske dilde su.
5-Tersi bir erkek ismi-İkiye ayrılmış olan bir uzak doğu ülkesi.
6-Uyruk-Bir hayvan yemi.
7-Denk ve yük bağlamak için kullanılan bükülmüş sicim-Tersi eski dilde su.
8-Ballılbabagillerden yaprakları sapsız, çiçekleri beyaz ve menekşe renginde ıtırlı küçük bir bitki-Göz erimi.
9-Tüfek, tabanca gibi hafif ateşli silahlarda atılmak üzere sürülen ve içinde barut bulunan bir kovan-Tersi bir hayvan ismi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1-Ufak bahçe çapası.
2-Çiçeklerinin güzelliğinden ötürü Çamlıklarda yetiştirilen, salepgillerden bir takım bitki türlerinin ortak adı-Tersi bir nota.
3-Tersi Türkiye'nin Uluslararası trafikteki simgesi-Kırlarda yetişen.
4-Bir kış sebzesi-Tersi bir harfin okunuşu
5-Herkesin "ben" derken anlattığı tinsel varlık.
6-Tersi bir kimsenin iyiliği altında bulunan şey-Parasız ve serseri.
7-Zekasını kullanamayan kişi.
8-Ayak diretme, üsteleme-Vücudun kalça ile diz arasındaki kısmı.
9-Tersi kasılarak vücudun devinimlerini sağlamaya yarayan organlardan her biri-Tersi sarp geçit.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	S	T	Ü	D	Y	O	■	S	İ
2	K	A	S	N	A	K	■	U	S
3	E	R	■	A	K	İ	M	■	T
4	G	İ	L	■	A	R	A	Z	İ
5	■	K	A	H	■	T	R	E	D
6	R	A	H	A	T	■	A	■	A
7	A	T	A	S	E	■	Z	A	■
8	C	■	N	İ	B	■	A	L	T
9	A	V	A	N	A	K	■	P	O



BİR ÜYEMİZİ DAHA İŞ KAZASI SONUCU YİTİRDİK

Erzurum'un geceleri karanlıktır. Kış günlerinde alabildiğine karanlık, olabildiğince sislidir. 16 Ocak 1978 günü Elektrikçi Hüseyin ERDOĞAN usta floresans montesi için çalışıyordu.

Hüseyin usta karanlığı süpürecek, geceye aydınlık getirecekti. Birden kaydı ve tornavida saplanıverdi sol elinin orta parmağına. Güldü mü bilinmez ama, *"Adam sende"* demiştir kuşkusuz. Bir parça izalebantla kapadı tornavidanın açtığı küçük yarayı. Daldı yeniden karanlığa karşı verdiği uğraşına...

Üç gün gitmedi doktora. Ama , o küçük yara; dev, denli, dayanıklı gövdede ateşler yakmıştı, dayanılmaz acılardan. Sonunda Hüseyin usta kalkıp doktora gitti.

Teşhis. TATANOS!...

Ve 31 Ocak 1978 günü yatmakta olduğu Erzurum SSK Hastahanesi'nde kurtarılamıyarak aramızdan ayrıldı. Karanlıkları aydınlıklarla yok eden elektrikçiler ordusu bir ustasını daha yitirmişti.



Yeraltı Maden-İş'in Hekimhan/Bilfer'de yürüttüğü grev.

YERALTI MADEN-İŞ DİSK ÜYELİĞİNE KABUL EDİLDİ

Disk Genel Yönetim Kurulu 14-15 Şubat günleri yaptığı toplantıda Yeraltı Maden-İş sendikasının DİSK üyeliği istemini görüşmüş ve bu istemi oybirliği ile kabul edilmiştir.

Yeraltı Maden-İş Sendikasına üyelik istemlerinin kabul edilmesinden sonra yapılan açıklamada "Sendikamız bugüne kadar tüm çalışmalarını DİSK dışında görmemiş ve düşünmemiştir" denilmektedir. açıklamada şunlar belirtilmiştir;

"Bugüne kadarki tüm çalışmalarda kendimizi DİSK dışında görmedik ve bu çalışmalarımız sonucu yeni DİSK yönetiminin olumlu ve doğru kararıyla üyeliğe kabul edildik.

Halen 411 arkadaşımız adına yürüttüğümüz ve 135 gündür Hekimhan/Bilfer işyerlerindeki GREV Devletin kapatma kararına karşı bilinçli, doğru bir mücadele örneği veren Aşkale Direniş'i DİSK'e kabulümüzle daha bir güçlü sürdürülecektir. Ve bu karar tüm işçi arkadaşlarımız ve bugüne kadar ki, çalışmalarda tüm güçleriyle bizleri destekleyen, dayanışma içinde olan ilerici, yurtsever, devrimci kişi ve kuruluşlarca da sevinçle karşılanmıştır.

Artık maden işçilerinin işyerlerinden başlayıp düzene kadan uzanan haklarının alınması mücadelesindeki sürdürülen devrimci dayanışma ve birlik DİSK çatısı altında sürdürülecektir."

EMEK

15 Günlük İşçi Gazetesi

Sahibi:
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın Müdürü:
Ertan ANDAŞ

Yazı İşleri Müdürü:
Deprem-Er AĞCA

Yönetim: Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ANKARA

Dizgi, Filim-Montaj ve Baskı:
EMAŞ OFSET TESİSLERİ

BAZI ÜLKELERDE YETKİLİ SENDİKANIN SAPTANMA BİÇİMLERİ



Ülkemizde yetkili sendikanın saptanması sorunu toplu pazarlık, toplu sözleşme ve grev gibi konulara ilişkin yönleriyle, özellikle üzerinde durulan ve tartışılan bir konu olma niteliğini sürdürmektedir.

Yetkili sendikanın belirlenmesi sorunun ülkemizde toplu sözleşme uygulamalarının ve onunla ilgili diğer uygulamaların başladığı 1963 yılından bu yana çeşitli uyuşmazlıkların başlıca kaynağı görünümündedir. Bu görüntüye karşın sözkonusu uyuşmazlıkların esas kaynağını bir yetki sorunu olarak nitelendirmek de doyurucu bir açıklama sayılamaz. Böyle bir açıklama sanki yetki sorunundan kaynaklanmış gibi görünen uyuşmazlıkların, yetki sorununa ilişkin bazı yasal düzenlemelerin sağlanmasıyla giderilebileceği gibi bir yanılgıyıda içermektedir. Oysa yetkili sendikanın belirlenmesi sorununu çok değişik biçimlerde yasal düzenlemelere bağlanmış ülkelerde veya bu konuda herhangi bir yasal düzenlemenin öngörülmemiş olduğu bazı ülkelerde yetkili sendikanın belirlenmesi sorunun en azından bizde olduğu gibi çetin bir sorun olmaktan çıkarıldığını görmekteyiz. Bu gözlemde ortaya koymaktadır ki yetkili sendikanın belirlenmesini çetin bir sorun haline getiren temel unsuru belli yasal düzenlemelerde veya belli yasal düzenlemelerin yokluğunda aramak soruna tam bir açıklık getirmek için yeterli değildir.

Yetkili sendikanın belirlenmesi konusunda bu genel yargının uzantısından ibaret bir açıklama gerçeğe uygun görünmektedir. Ancak işverenlerin, işçilerin gerçek temsilcisi olan sendikaları muhatap kabul etmekten kaçınmadıkları, aksine bu durumda yarar gördükleri hallerde yetkili sendikanın belirlenmesi konusu çetin bir sorun olma niteliğini yitirmektedir. Uzlaşmacı bir nitelik kazanmalarının sağlanması veya bu sendikaların aracılığıyla işçilere bazı ödünler vermeyi, işverenlerin, kendi uzun dönem çukurlarıyla bağdaşık görmeleri ve bunun için gerekli olanaklara sahip bulunmalarına bağlıdır.

İnceleyeceğimiz bazı ülkeler bu koşulların biraraya gelmiş olması bakımından örnek teşkil eder. Görüleceği üzere bu ülkeler işçiler karşısında geniş ölçüde tavizci bir politika izleme olanağını elde etmiş işverenlerin bulunduğu ülkelerdir. Bu olanağı sağlayan birikimin ülke içi ve uluslararası kaynakları önemli ayrı bir konudur.

YETKİLİ SENDİKANIN SAPTANMASI SORUNUN BAŞLICA ÇÖZÜMLENİŞ BİÇİMLERİ

Sendikal örgütlenmenin yapıldığı çeşitli ülkelerde, genellikle başlangıç dönemlerinde işçiler ve işverenler arasında ortaya çıkan sorunların bu konuya, yetkili sendikanın belirlenmesi sorununa inhisar ettiği görülmektedir. Önceleri bu konuda hükümetlerin müdahalesinde çekimser olduğu söylenebilir.

Bu nedenle sanayiileşmiş ülkelerde uzun bir süre yasal düzenleme getirilememiştir. Esas olarak sendikanın gücü ve işverenin isteği ve iradesi esas alınmıştır.

İngiltere bu durumu bazı istisnalarla günümüze kadar getirmiştir. İngiltere'de işçi-işveren ilişkilerinde olduğu gibi bu konuda da sorunun çözümü için yazılı yasal bir metin olmadığı söylenebilir.

İngiltere'de toplu iş ilişkilerinin yürütülmesi ve yetkili sendikanın saptanması, tamamen geleneklere ve taraflararası güç dengesine göre belirlenmektedir. Bununla birlikte kamu kesiminde yönetime katılma prosedürü çerçevesinde yetkili sendikanın belirlenmesi sorununun çözümü belli bazı kayıtlara bağlanmış bulunmaktadır. Kamu kesiminde **"Whitley"** konseyleri denilen kurullar aracılığıyla, idare alacağı çeşitli kararlarda temsil yetkisine sahip bulduğu sendika ile görüşmek zorunluğundadır.

Bununla birlikte, yetkili sendikanın belirlenmesi konusunda teomül yoluyla da olsa bazı ölçütlerin ortaya çıktığı görülmektedir.

İngiltere'de 1971 yılında muhafazakar yönetimin yürürlüğe koydurduğu işçi-işveren ilişkileriyle ilgili yasa tepkilerle karşılanmış ve İşçi Partisi yönetime gelince 1 Mayıs 1974'de bu yasayı yürürlükten kaldırmıştır.

Batı Almanya'da nazizmin çöküşünden sonra yeniden örgütlenen sendikalar 16 işkoluna bölünmüş merkeziyetçi bir örgütlenme gerçekleştirmiş olmaları yetkili sendikanın saptanmasına önemli kolaylıklar getirmiştir. Ayrıca bu ülkede toplu sözleşmelerin işkolu düzeyinde yapılması sorunun çözümüne de basitlik kazandırdığı söylenebilir.

İskandinavya'daki ülkelerin sendikal örgütlenmesi Batı Almanya'dakine benzer olduğu için sorunun çözümü burada da aynı özelliği taşımaktadır.

Fransa ve İtalya'da sendikal örgütlenme değişik merkezlere bağlı olarak gelişmiş olduğu için yetkili sendikanın saptanması da çeşitli sorunlar doğurmaktadır.

Fransa'da 17 Nisan 1937 tarihli yasa ile yalnızca sendika olarak örgütlenen işçi topluluklarına toplu sözleşme yapma yetkisi tanınmıştır. Bu yasadan önce ise arızi işçi örgütlerine de sözleşme yapma yetkisi tanınmıştı.

Yetkili sendikanın saptanması sorununu çözüm bulmak için geliştirilen sistem **"En fazla temsil yeteneğine sahip sendika"** kavramı ve ölçülü önemli bir yer tutmaktadır. Toplu sözleşmelere taraf olma yetkisi, 13 Temmuz 1971'de çıkan yasa ile yukarıdaki niteliğe sahip sendikaların tekeline bırakılmıştır.

En fazla temsil yeteneğine sahip sendikanın saptanmasında bazı ölçüler getirilmiştir. Bu ölçüler şunlardır:

1-Üye sayısının çokluğu,
2-Sendikanın bağımsızlığı (işveren karşısında)
3-Aidat ve gelir durumu,
4-Sendikanın sahip olduğu deneyler ve eskiliği
5-Sendikanın Nazi işgali yıllarında ortaya koyduğu yurtseverliğin derecesi.

Bu ölçütlere göre yetkili sendikanın saptanması sırasında verilecek kararların çeşitli uyuşmazlıklara kaynak olacağı beklenebilir. Ancak birden fazla sendikanın en fazla temsil yeteneğine sahip sayılması ve toplu sözleşme yetkisine sahip olabilmesi bu konudaki uyuşmazlıkların ciddiyetini önemli ölçüde azaltıcı bir neden olarak görebiliriz. Bu konuda çıkan uyuşmazlıklar için söz söz ilgili yargı organlarınındır.

Sorunun çözümüne ilişkin Fransa'da esas olarak birden fazla sendikaya ve bu arada azınlıktaki sendikalara da temsil yetkisi tanıyan bir uygulama yürürlükte olması, sendikacılığa egemen ideolojik özelliklerle bağlantılı görünmektedir.

Genellikle, çoğunluktaki sendikaların komünist, sosyalist eğilimlerin egemen olması sermaye tarafını azınlıktaki daha uzlaşmacı sendikalarında devreye sokulmasını sağlayan bu sistemi kabule teşvik etmiş olabilir.

En fazla temsil yeteneğine sahip sendika kavramı salt Fransa'ya özgü değildir. Belçika da mevzuat yoluyla benzer bu uygulama geliştirilmiştir. Hollanda da benzer bir uygulama göze çarpmakta isede bu mevzuat yoluyla değil, doğrudan doğruya uygulamalar içinde belirmiş olan bir oluşum sözkonusudur.

Bu ülkelerin ve Avrupa'nın dışında bir düzenleme şeklide çoğunluk ilkesine dayalıdır. ABD, Kanada, Japonya, Filipinler gibi ülkelerde yapılan uygulama böyledir. Bu ülkelerde çoğunluk ilkesine göre belirlenen temsil yetkisi başlıca şu konularda geçerlidir:

1-Toplu görüşmelerde müzakere ünitesi fonksiyonu

2-İş ihtilaflarını yetkili organlara arzetme fonksiyonu.

Bu tür uygulamaya esas olarak Kuzey Amerika ülkelerine özgü bir sistemin ürünü de diyebiliriz. Avrupa ülkelerinde işkolu ve sanayii düzeyinde toplu sözleşmelerin yaygın olması, yetkili sendikanın çoğunluk esasına göre belirlenmesini ve bundan doğacak sorunların çözümünü güçleştiren sonuçlar doğurmaktadır. Buna karşılık, özellikle ABD'de işyeri toplu sözleşmelerinin yaygınlığı, çoğunluk ilkesine dayanan uygulamaları ve çözüm yollarını kolaylaştırıcı bir ortam oluşturmuştur.

Kuzey Amerika ülkelerinde bir işyeri için imzalanan toplu iş sözleşmesinin yalnızca taraf sendikanın üyelerini değil, fakat aynı zamanda orada çalışan işçilerin tümünü kapsaması, genellikle Avrupa ülkelerinde görülen uygulamadan farklıdır. Böyle bir farklılık yetki sorununa da etki etmektedir.

Yetkili sendikanın belirlenmesi sorunu ABD'de özellikle New Deal döneminde ve ona öncelik eden dönemlerde çetin ve şiddetli mücadelelere konu teşkil etmiştir. Soruna bir çözüm olmak üzere getirilen ve bazı değişiklerle halen yürürlükte olan uygulama 1935 tarihinde çıkarılan bir yasayla gerçekleştirilmiştir.

ABD'de yürürlükte olan düzenlemeye göre belli bir pazarlık biriminde ancak işçilerin salt çoğunluğunu temsil eden, dolayısıyle tek bir sendika temsil yetkisini kullanabilmektedir. Bu niteliğe sahip olduğunu ileri süren bir sendikanın toplu pazarlık ve toplu sözleşme istemi işveren tarafından olumlu karşılanmış ve yasa ile ilgili olduğu kabul edilen taraflardan herhangi birinin itirazı vaki olmamışsa, bu takdirde uyuşmazlık doğmadığından toplu sözleşme yapılabilmektedir.

Ancak, yasaya göre, işverenin sendikayı yetkili saymaması halinde veya çoğunluk ilkesine göre temsil yetkisine sahip olduğunu ileri süren birden fazla sendikanın bulunmasından doğacak uyuşmazlıkların çözümünde Ulusal Çalışma İlişkileri Kurulu adındaki kuruluş bazı yetkilere sahiptir. Bu kurul Federal düzeyde çalışan yarı kazai nitelikte bir kuruldur. Ulusal Çalışma Kurulu yetki konusunda uyuşmazlık doğduğunda, gizli oy açık tasnif yoluyla bir seçim düzenlemek suretiyle soruna çözüm bulur. Bir pazarlık ünitesinde, geçen oniki ay yetkili sendikanın belirlenmesi için seçim yapılmışsa yeni bir seçim talebi geçerli sayılmaz. Ayrıca üç yıldan uzun süreli bir toplu iş sözleşmesinin yapıldığı bir birimde mevcut sözleşme yürürlükteyken ilk üç yıl zarfında yetki tesbiti için oylama talebinde bulunamaz. Bunun dışında ilke olarak bir sendikanın kazandığı yetki ençok oniki ay geçerlidir. Bu süre geçtikten sonra ilgili taraflar yetki uyuşmazlığının çözümü için seçim talebinde bulunabilir.

Belli bir pazarlık biriminde temsil yetkisinin tek bir sendikaya tanındığı fakat bu yetkinin belirlenmesi için salt çoğunluktan daha düşük bir çoğunluk ilkesinin benimsendiği uygulamalara da rastlanmaktadır. Ancak, bu kadar düşük bir çoğunlukluk-la sendikal temsil ayrıcalığına sahip örgütün belirlenmesinin Çalışma Müşteşarlığı'na bağlı bir sicil dairesinin takdirine terkedilmiş olması, bu ülkede sendika hakkını önemli ölçüde sınırlamak yönünden hükümete yetki tanıyan bir uygulama başlatmıştır.